

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេ មួយរយដប់បួន

ការបរិកសម្មង្គៃអំពីច្បាប់ចុងអោទិតុយដលៃនឹងមកដល់កុនុងពលេឆាប់ៗនេះ
៖ ការវិភាគតាមគំរូសញ្ញាដើម្បីបំភ្លឺចេញខ្លួន

Jeff Pippenger
2024-03-05

លោកស្រី

វាយតម្លៃអត្ថបទសញ្ញាណច្បាប់ចុងអោទិតុយដលៃនឹងមកដល់កុនុងពលេឆាប់ៗនេះថាជា
«ទីសម្គាល់» ដលៃត្រូវបានដាក់មិត្តភក្តិបុរសដោយកងទ័ពនៃក្រុងរ៉ូមដលៃឡើយទ្រង់កុនុង
យប្បសាឡិមនទៅឆ្នាំ 66 ហើយកុនុងការផ្ទេរដូចនេះ
នាងក៏កំណត់អត្ថបទសញ្ញាណមនុស្សមួយក្រុមដលៃមានភ្នែកតែម្នាក់មើលមិនឃើញ
ហើយមានតួចៀកតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។

«អស់កល្បជានិច្ចកំពុងលាតសន្ធឹងនៃមុខយើង។
វាងននជិតនឹងត្រូវលើកឡើងហើយ។ យើងដលៃកាន់កាប់តំណែងដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ
និងពោរពេញដោយការទទួលខុសត្រូវនេះ តើយើងកំពុងផ្ទេរអ្វី
តើយើងកំពុងគិតអំពីអ្វី បានជាយើងនាំគ្នាដៃគ្នាដាក់នឹងសេចក្តីសុខស្រួលអាគុយ
និយមចំពោះភាពស្រួលស្រាយរបស់ខ្លួន
ខណៈដែលពួកយើងជាច្រើនកំពុងវិនាសនៃជីវិតយើង?
តើចិត្តរបស់យើងបានកុលាយទៅជាវិស្វសត្តិអារម្មណ៍ទាំងស្រុងហើយឬ?
តើយើងមិនអាចមានអារម្មណ៍ ឬយល់ដឹងទ្រង់ទ្រាយ
យើងមានកិច្ចការមួយត្រូវផ្ទេរដលៃម្ចាស់សេចក្តីសង្កេតនៃរបស់អ្នកដទៃ?
បងប្អូនអើយ តើអ្នកស្មើចិត្តកុនុងពួកអ្នកដលៃមានភ្នែកតែម្នាក់មើលមិនឃើញ
ហើយមានតួចៀកតែម្នាក់ឬ? តើព្រះទ្រង់បានប្រទានឲ្យអ្នកនូវចំណេះដឹងអំពីព្រះហ
ឫទ្ធិរបស់ទ្រង់ដោយឥតប្រយោជន៍ឬ? តើដោយឥតប្រយោជន៍ឬ
ដលៃទ្រង់បានផ្តលៃការព្រមានហើយការព្រមានទៀតមកកាន់អ្នក?
តើអ្នកដលៃលើសចេកុតិបុរសនៃសេចក្តីពិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច
អំពីអ្វីដែលជិតនឹងកើតមានលើផែនដីឬ? តើអ្នកជឿថា
ការជំនុំមុខរបស់ព្រះកំពុងពុយរលើប្រជាជន
ហើយអ្នកនាំគ្នាដៃគ្នាដាក់យ៉ាងស្មុគស្មាញ ខ្ពស់ចូរអូស មិនខ្វល់ខ្វាយ
សុទ្ធត្រូវសេចក្តីសប្បាយបានទៀតឬ?»

«ឥឡូវនេះ មិនមែនជាពលេសម្យាប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះ
ត្រូវគ្នាជាប់ចិត្តសុទ្ធត្រូវរបស់ខ្លួន
ឬប្រមូលទុក្ខយសម្បត្តិទុកនាំកុនុងលោកិយនេះឡើយ។
ពលេរលោនោះមិនឆ្ងាយទេ ដលៃដូចជាសិស្សដំបូងៗ
យើងនឹងត្រូវបានបង្ខំឲ្យស្រវឹងរកទីជួរកក់នៅកុនុងសង្គ្រាមសង្គ្រាម
និងឯកោរខ្លីមុខទៀត។ ដូចដលៃការឡើយទ្រង់កុនុងយប្បសាឡិមនដោយកងទ័ពរ៉ូម
បានជាសញ្ញាណម្ចាស់ពួកគេវិនាសនៃយូដាឲ្យស្រឡាត់ខ្លួន យ៉ាងដូចនោះដលៃ
ការកាន់យកអំណាចដោយជាតិរបស់យើង
តាមរយៈក្រឹត្យបង្ខំឲ្យគោរពសាហ៊ីតរបស់សម្តេចប៉ាប
នឹងកុលាយជាព្រមានមួយសម្រាប់យើង។

នោះហើយជាពលេងលែក្សវចាកចេញពីទីក្នុងផ្ទះ
ជាការរៀបចំទុកជាមុនសម្រាប់ការចាកចេញពីទីក្នុងតូចៗ
ទៅកាន់លំនៅឋានដាច់ស្រយាល

នោះកន្លងលែងលាក់ខ្លួនក្នុងចំណោមភ្នំទាំងឡាយ»។ Testimonies, volume 5, 464.

ច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះនោះសហរដ្ឋអាមេរិក គឺជាសញ្ញាព្រមាន
(sign) «ឱ្យចាកចេញពីទីក្នុងផ្ទះ ដើម្បីប្រើប្រាស់ខ្លួនសម្រាប់ការចាកចេញពីទីក្នុងតូចៗ
ទៅកាន់លំនៅឋានស្រដៀងគ្នាដាច់ស្រយាលដល់ក្រៅតាមភ្នំ»។

អង្គនៃទីសុទ្ធនៃឡើងវិញនៃសក្តានុពល មិនមានដឹងថា

វិបត្តិច្បាប់ថ្មីអាទិត្យនោះសហរដ្ឋអាមេរិក គឺជាការបំពេញ «សញ្ញា»

ដែលមាននិយាយអំពីនោះក្នុង The Great Controversy នោះទេ។

វាក្យបទបង្ហាញជាគំរូដោយ «សញ្ញា» នោះដើមនៃពេលវេលាបីឆ្នាំកន្លង។ «សញ្ញា»

ដែលមានបំពេញក្នុងការឡើងវិញនៃក្រុងយេរូសាឡឹមលើកទីមួយ

ដែលមានកំណត់ឡើងនោះឆ្នាំ 66 នោះ គឺជាគំរូនៃ «ensign»

ដែលក្រុមហ៊ុនលើកឡើងនោះពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។

ការបំផ្លាញទីក្រុងយេរូសាឡឹមជាកំណត់ដោយ ក្រុមហ៊ុនសម្រេចឡើងដោយទីតុល្យ នោះឆ្នាំ 70
គ.ស. ហើយការឡើងវិញនៃទីតុល្យនោះ ក្រុមហ៊ុនបង្ហាញជាគំរូជាមុនសិន
ក្នុងការឡើងវិញនៃទីតុល្យសេចក្តីយុសនោះឆ្នាំ 66 គ.ស.

ព្រោះព្រះយេស៊ូវតែងតែប្រើការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយ

ដើម្បីបង្ហាញអំពីចុងបញ្ចប់នៃអ្វីនោះ។

ការឡើងវិញនៃទីតុល្យសេចក្តីយុសនោះហើយ ដល់ជាទីសម្គាល់សម្រាប់គំរូចេញ

ដែលព្រះយេស៊ូវមានបុរាណឱ្យ មិនមែនការឡើងវិញនៃទីតុល្យទេ។

មួយជាការឡើងវិញនៃទីតុល្យដំបូង មួយទៀតជាការឡើងវិញនៃទីតុល្យចុងបញ្ចប់។

«គ្មានគ្រីស្ទបរិស័ទមុនកំណត់នៃក្នុងការបំផ្លាញក្រុងយេរូសាឡឹមឡើយ។

ព្រះគ្រីស្ទមានបុរាណការព្រមានដល់សិស្សរបស់ខ្លួន

ហើយអស់អ្នកដទៃទៀតព្រះបន្ទូលរបស់ខ្លួនមានចាំបាច់នៃទីសម្គាល់ដែលមានសន្ទុយ។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖

“កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញក្រុងយេរូសាឡឹមក្នុងការកងទ័ពព័ទ្ធជុំវិញ នោះចូរដឹងថា

សេចក្តីហិនហោចរបស់វាជិតមកដល់ហើយ។ នោះពេលនោះ

ចូរឱ្យអស់អ្នកដទៃនៃនោះស្រុកយូដាទៅកាន់ភ្នំ

ហើយអស់អ្នកដទៃនៃនោះកណ្តាលក្នុងនោះ ចូរចេញទៅក្រៅចុះ”។ លូកា 21:20, 21។

បន្ទាប់ពីពួកគេរួមគ្នាមានការដឹកនាំរបស់ Cestius មានព័ទ្ធជុំវិញនោះរួចមក

ពួកគេមានលះបង់ការឡើងវិញនៃទីតុល្យដោយមិននឹកស្មានដល់

នោះពេលអ្វីៗទាំងអស់ហាក់ដូចជាអំណោយផលសម្រាប់ការវាយបុរាណវត្ថុ។

អស់អ្នកដទៃនៃក្រុមហ៊ុនឡើងវិញនៃទីតុល្យ ដោយអស់សង្ឃឹមថានឹងគ្មានជោគជ័យ

កំពុងតែរៀបចំចុះចាញ់

នោះពេលដែលមេបញ្ជាជាការរួមមានដកកងទ័ពរបស់ខ្លួនចេញ

ដោយគ្មានមូលហេតុណាមួយដែលអាចមើលឃើញមានសោះ។ ប៉ុន្តែ ការផុតគ្នាផ្តាច់ដោយ

ព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះកំពុងដឹកនាំព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយ

ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បុរាណវត្ថុរបស់ខ្លួនផ្ទាល់។ ទីសម្គាល់ដែលមានសន្ទុយក្រុមហ៊ុន

បុរាណវត្ថុដល់ពួកគេគ្រីស្ទបរិស័ទនៃកំពុងចាំបាច់នៃពេលវេលា ហើយឥឡូវនេះ

ឱកាសមួយក្រុមហ៊ុនផុតចេញដល់អស់អ្នកដទៃមានបំណង

ចំពោះការស្ថាប័នបង្កគាបតាមការព្យាបាលរបស់ព្រះអង្គគសង្កត់។
 ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយត្រូវបានគ្រប់គ្រងយ៉ាងដូច្នេះ ដល់ចំណុចដែលទាំងសាសន៍យូដា
 និងសាសន៍មីស្ទ័រ មិនអាចរារាំងការរត់គេចរបស់ពួកគ្រីស្ទបរិស័ទបានឡើយ។ នៅពេល
 Cestius ដកថយ ពួកយូដាដែលចេញពីក្នុងយូសាឡឹម
 បានដេញតាមកងទ័ពរបស់គាត់ដែលកំពុងដកថយ;
 ហើយខណៈដែលកម្មលាំងទាំងពីរកំពុងជាប់ពាក់ព័ន្ធគ្នាគ្នាយ៉ាងពេញលេញដូច្នេះ
 ពួកគ្រីស្ទបរិស័ទក៏មានឱកាសចាកចេញពីក្នុង។ នៅពេលនោះដំ
 តំបន់ជនបទក៏ត្រូវបានសម្រាកចេញពីសក្ខីភាពទាំងឡាយ
 ដែលអាចនឹងព្យាយាមស្តាប់ចាប់ពួកគេ។ នៅពេលនៃការឡើយពីទី
 ពួកយូដាបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងយូសាឡឹម ដើម្បីកាន់ពិធីបុណ្យហាវ៉ា
 ហើយដូច្នេះ
 ពួកគ្រីស្ទបរិស័ទទូទាំងស្រុកអាចរត់គេចខ្លួនដោយគ្មានអ្នកណាខ្លាចបាន។
 ដោយមិនបង្កអង្គុយ ពួកគេបានរត់ទៅកាន់ទីកន្លែងស្រុកថ្មីភាពមួយ គឺក្នុង Pella
 នៅក្នុងស្រុក Perea ខាងនាយទន្លេយើង»។ The Great Controversy, 30.

ការឡើយពីទីក្នុងយូសាឡឹមដោយសេរីសាសន៍ស្នេហា 66 បានបំពេញទិសដៅនៃ
 ចក្ខុវិស័យនៃព្រះគ្រីស្ទបានកត់ត្រាទុកសម្រាប់ពួកគ្រីស្ទបាននៅក្នុងបុរេវត្តមាន
 ោះ ប៉ុន្តែការឡើយពីទីកន្លែងនេះ ក្នុងឆ្នាំ 70 គ.ស. មិនបានផ្តល់ «ទិសដៅ»
 ណាមួយសម្រាប់ឱ្យរត់គេចឡើយ។ ក្នុងការឡើយពីទីនេះ
 មិនមានពួកគ្រីស្ទបាននៅសល់ក្នុងក្រុងទៀតទេ
 ហើយការឡើយពីទីក្នុងក្រុងនោះបាននាំទៅដល់ការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹម
 ហើយនៅក្នុងការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹមនោះ
 «គ្មានគ្រីស្ទបានម្នាក់ណាបានរីករាយឡើយ»
 ដុបិតពួកគ្រីស្ទបានបានរត់គេចតាំងពីដើមបុរេវត្តមាននោះមក។

«កងកម្មលាំងជនជាតិយូដា ដែលដេញតាម កសេទិយូស និងកងទ័ពរបស់គាត់
 បានវាយប្រហារលើកងខាងក្រោយរបស់ពួកគេដោយភាពកាចសាហាវយ៉ាងខ្ពស់
 ដល់ចំណុចកំរាមកំហែងឱ្យពួកគេភៀសខ្លួនពីទីនោះទាំងស្រុង។
 ជនរួមមានដកថយដោយលំហកយ៉ាងខ្ពស់ ទើបអាចគេចផុតបាន។
 ជនជាតិយូដាបានរួចផុតសុទ្ធតែមានការហាក់បង្អង់អីឡើយ
 ហើយបាននាំយកជ័យភណ្ឌរបស់ខ្លួនត្រឡប់ទៅក្នុងយូសាឡឹមវិញដោយជោគជ័យ។
 ទោះជាយ៉ាងណា ភាពជោគជ័យដែលមើលទៅដូច្នេះ
 បាននាំមកដល់ពួកគេតែងតែរំពឹងអាក្រក់បំផុតណាោះ។
 វាបានបណ្តាលឱ្យមានវិញ្ញាណនៃការស្លាប់រស់ឡើងវិញនិងជនរួមនោះ
 ដែលមិនយូរប៉ុន្មានបាននាំទុក្ខខវេទនាដែលមិនអាចពិពណ៌នាបាន
 មកលើទីក្នុងដែលត្រូវរីករាយនោះ។»

«មហាវិនាសកម្មដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចបានផ្តល់មកលើក្នុងយូសាឡឹម
 នៅពេលដែលទីក្នុងបានបន្តការឡើយពីទីកន្លែងវិញ។
 ក្នុងនេះត្រូវបានឡើយពីទីកន្លែងនៅពេលបុណ្យរំលង
 ខណៈដែលជនជាតិយូដាបំណងនាក់បានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងជញ្ជាំងក្នុងរបស់វា»។
 The Great Controversy, 31.

ចាប់ពីពិធីបុណ្យហាវ៉ានៅឆ្នាំ 66 រហូតដល់បុណ្យរំលងនៅឆ្នាំ 70
 មានរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ ដែលតាមន័យទំនាយគឺមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួន។ ចាប់ពីឆ្នាំ

66 ដល់ឆ្នាំ 70 រួមពហុជាតិនិយមមានជាន់ឈ្មួញទីបរិសុទ្ធនិងពលហិរា
ដូចដល់រួមសម្មតចេញបរិសុទ្ធនិងជាន់ឈ្មួញទីបរិសុទ្ធអស់រយៈពេលស្រីបពិរខ័ ចាប់ពីឆ្នាំ
538 រហូតដល់ឆ្នាំ 1798។

ប៉ុន្តែ ទីលានដល់នោះខាងក្រៅព្រះវិហារ នោះចូរទុកចោលទៅ កុំវាស់វែងឡើយ
ដុបិតវាប្រហែលបុរាណសាសនាដទៃទៀត; ហើយពួកគេនឹងជាន់ឈ្មួញទីបរិសុទ្ធ
អស់រយៈពេលស្រីបពិរខ័ វិវរណៈ 11:2

ទាំងក្រុងរួមនិមិត្តព្រលឹង និងក្រុងរួមសម្មតចេញបរិសុទ្ធ
មានជាន់ឈ្មួញយូរស្រើមអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួន (ឆ្នាំ)
ដូចនេះហើយមានបញ្ញត្តិថា
ក្រុងរួមសម្មតទាំងនឹងជាន់ឈ្មួញយូរស្រើមខាងវិញញ្ញានផ្ទៃផ្ទៃក្រោយ
អស់រយៈពេលនិមិត្តមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួន រយៈពេលនិមិត្តនោះនឹងចាប់ផ្តើម
នៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ឆ្នាំៗនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ចូលជាធរមាន
នៅពេលដល់ប្រសូលស្រីបពិរខ័ រហូតដល់ព្រះវិហារ។

ហើយខ្ញុំឮបានឮក្រហមមួយក្នុងចំណោមក្រហមទាំងឡាយរបស់វា
ដូចជាក្រុងប្រសូលស្រីបពិរខ័; ហើយប្រសូលស្រីបពិរខ័មានជាស្រីបពិរខ័
ហើយមនុស្សលោកទាំងមូលមានអស្ចារ្យចិត្តតាមសត្វនោះ។
ហើយពួកគេមានច្បាប់បង្កគំនិត ដល់មានបុរាណដល់សត្វនោះ
ហើយពួកគេមានច្បាប់បង្កគំនិតនោះ ដោយនិយាយថា អ្នកណាដូចសត្វនោះ?
អ្នកណាអាចចាប់វាបាន? ហើយមានបុរាណដល់វាដូចម្តេចមួយ
ដល់ពេលពាក្យផ្សេងៗ និងពាក្យបុរាណផ្សេងៗ;
ហើយមានបុរាណដល់វាដូចបុរាណនៃអស់រយៈពេលស្រីបពិរខ័ វិវរណៈ 13:3-5

រយៈពេលនិមិត្តសញ្ញា៤២២នៃការប្រៀបធៀបរបស់សម្មតចេញបរិសុទ្ធ គឺជា «ម៉ោង»
និមិត្តត្រូវចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។ «ម៉ោង» នោះចាប់ផ្តើមដោយ «ទិសមុតាល់» មួយ
(ទង់សញ្ញា) ហើយបញ្ចប់ដោយ «ទិសមុតាល់» ជាច្រើន។ «ទិសមុតាល់»
នៃទង់សញ្ញានៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យ
នឹងបណ្តាលឲ្យស្រីបពិរខ័ដល់នឹងសេសសល់ក្នុងហិរា
រត់ចេញទៅកាន់ភ្នំបរិសុទ្ធដ៏រុងរឿង ដល់គ្រប់រូបមានលើកតម្កល់ (លើកឡើង)
ឲ្យខ្ពស់លើសភ្នំទាំងឡាយផ្សេងទៀត។

ហើយនៅគ្រប់ក្រុងក្រោយ នឹងកើតមានឡើងថា ភ្នំនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូ
នឹងគ្រប់រូបតាំងឲ្យមាំមួនលើកំពូលភ្នំទាំងឡាយ
ហើយនឹងគ្រប់រូបមានលើកខ្ពស់ជាងភ្នំដទៃទៀតទាំងឡាយ;
ហើយអស់ទាំងសាសនានានានឹងរួមក្នុងទីនោះ។ ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងទៅ
ហើយនិយាយថា ចូរអ្នករាល់គ្នាមក
ហើយឲ្យយើងឡើងទៅកាន់ភ្នំរបស់ព្រះយេស៊ូ ទៅកាន់ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូ;
ហើយទ្រង់នឹងបង្ហាញយើងអំពីផ្ទះទាំងឡាយរបស់ទ្រង់
ហើយយើងនឹងដើរក្នុងមាត់ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដុបិតកុរិយានីយនឹងចេញពីស៊ីយ៉ូន
ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូពីក្រុងយូសាឡីម។ អសោយ ២:២, ៣។

ការរត់ភៀសចេញពីទីក្រុងនានា នៅពេលមានកុរិយានីយបង្កឲ្យគេរត់ចេញជាផ្ទៃអាទិត្យ
គ្រប់រូបតាំងជាជានិមិត្តរូបទាំងដោយការរត់ភៀសរបស់ពួកគេស្រុកនោះនោះ 66

និងដោយការរត់គ្រឿងរបស់កុរុមជ្ឈនុំនៃឆុនាំ 538
ដដែលបានគ្រឿងចូលទៅក្នុងទីរហោសុថាន។

ហើយសុត្តន្តបិដកៈបានរត់គេចទៅទីរហោសុថាន
ជាកន្លែងដែលព្រះបាទប្រាជ្ញបច្ចេកសម្រាប់នាង
ដើម្បីបិទយកចេញច្រើននាងនៃទីនោះអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួនវិវរណៈ
12:6

ការបំផុសពាក្យក្នុងយូសាឡីម

ចាប់តាំងពីការឡើងមកពីទីកន្លែងទីមួយរហូតដល់ការឡើងមកពីទីកន្លែងក្នុងក្រុង
មានរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ ប៉ុន្តែត្រូវបានរារាំងដោយសេចក្តីបំផុសពាក្យដែលនឹងមកដល់
ត្រូវបានប្រកាសអស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ គឺបីឆ្នាំកន្លះមុនការឡើងមកពីទីកន្លែងទីមួយ
និងបីឆ្នាំកន្លះបន្ទាប់ពីនោះ។

«ព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងអស់ដែលព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានអំពីការបំផុសពាក្យក្នុងយូសាឡីម
បានសម្រេចគ្រប់យ៉ាងតាមពុយញូជនៈ។
ពួកយូដាបានជួបប្រទះសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលព្រះមានរបស់ទ្រង់ថាៈ
'ដោយរង្វាន់ណាដែលអ្នករាល់គ្នាបានរង វានឹងត្រូវរងទុក្ខអ្នករាល់គ្នានិញដែរ។' ម៉ាថាយ
7:2.»

«សញ្ញា និងអស្ចារ្យការណ៍បានលេចឡើង
ជាលក្ខណៈព្រះមានមុនអំពីគ្រោះមហន្តរាយ និងវិនាសកម្ម។ នៅកណ្តាលរាត្រី
ពន្លឺមួយដ៏ខុសប្រក្រតីបានបញ្ចេញពន្លឺលឿនរហ័ស និងអាសនៈបូជា។
លើពពកនៅពេលថ្ងៃលើច មានរូបភាពនៃទេវតាមហាំង
និងអ្នកចម្រើនកំពុងប្រមូលផ្តុំគ្នាសម្រាប់សង្គ្រាម។
ពួកសង្គមដែលកំពុងបំពេញកិច្ចបម្រើនៅពេលរាត្រីក្នុងទីសក្ការៈ
បានភ័យខ្លាចដោយសំឡេងអាថ៌កំបាំង; ផែនដីបានញ័រ
ហើយមានសំឡេងជាច្រើនបានឮសូរកែវថាៈ “ចូរយើងចាកចេញពីទីនេះទៅ!”។
ទ្វារធំខាងកើត
ដែលមានទម្ងន់ធ្ងន់ណាស់រហូតសឹងតែបិទមិនបានដោយបុរសម្នាក់នាក់ ហើយដែលត្រូវ
បានចាក់សំឡេងដោយដៃគេចោលយកស្រង់ជុំវិញជាប់ចូលផ្ទៃទៅក្នុងកម្រាលថ្មរឹងមាំ
បានបើកឡើងនូវពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ
ដោយគ្មានមធ្យោបាយណាមួយដែលអាចមើលឃើញបាន។—Milman, The History of
the Jews, book 13.»

«អស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ
មានបុរសម្នាក់បានបន្តដើរឡើងចុះតាមដងផ្លូវនានានៃក្រុងយូសាឡីម
ដោយប្រកាសអំពីវិបត្តិទុក្ខដែលនឹងមកលើទីក្រុងនោះ។ ទាំងថ្ងៃ ទាំងយប់
គាត់បានសូត្រទំនួញដ៏សំខាន់សង្ឃឹមថាៈ “សំឡេងមួយពីទីសក្តិ! សំឡេងមួយពីទីសន្តិភាព!
សំឡេងមួយពីខ្យល់ទាំងបួនទិស! សំឡេងមួយប្រឆាំងនឹងក្រុងយូសាឡីម
និងប្រឆាំងនឹងព្រះវិហារ! សំឡេងមួយប្រឆាំងនឹងកូនកំលោះ និងកូនក្រមុំទាំងឡាយ!
សំឡេងមួយប្រឆាំងនឹងប្រជាជនទាំងមូល!”—Ibid. អង្គគបុលកែនៈត្រូវបានចាប់យុំ
និងរាយដៃដោយរំពាត់
ប៉ុន្តែមិនមានពាក្យបណ្តឹងណាមួយចេញពីប្អូនមាត់របស់គាត់ឡើយ។
ចំពោះការប្រមាថ និងការផ្ទុះហឫទ័យ គាត់បានឆ្ងល់យកបត់ប្រែណាោះថាៈ
“វិបត្តិទុក្ខ! វិបត្តិទុក្ខដល់ក្រុងយូសាឡីម!” “វិបត្តិទុក្ខ!”

វិបត្តិតិទុក្ខខង្គល់អនុកសនាកន្លែងក្នុងក្រុងនោះ!”
សំឡេងព្រមមានរបស់គាត់មិនបានបញ្ចេញឡើយ
រហូតដល់គាត់ត្រូវបានសម្លាប់ក្នុងអំឡុងការឡើយពីទុធ៌
ដល់គាត់បានទាយទុកជាមុននោះ»។ The Great Controversy, 29, 30.

ការបំផ្លាញចុងក្រោយនៃក្រុងយេរូសាឡឹមពិតប្រាកដ ក្នុងឆ្នាំ 70 ត្រូវបាននាំមុខដោយ
«ទីសម្គាល់ និង ការអសុចរិត» ដដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ «មហនុស្ស និង វិនាស»។
«ទីសម្គាល់» នៃការព្រមានទាំងនោះ បានបង្ហាញឡើងអស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ
មុនការឡើយពីទុធ៌លើកដំបូង និងក្នុងអំឡុងបីឆ្នាំកន្លះដដែលនោះដល់ការបំផ្លាញ។
«ទីសម្គាល់» (ជាពហុវចនៈ) ដដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណការបំផ្លាញដដែលនឹងមកដល់
មិនមែនជា «ទីសម្គាល់» នៃការព្រមានឱ្យរត់ចេញឱ្យឆាប់
ប៉ុន្មានដែលចេញពីបុរាណអំពីការជិតដល់នៃការបិទបញ្ចប់នៃរយៈពេលសាកលបង។

ក្នុងការជាន់ឈូកយេរូសាឡឹមខាងវិញ្ញាណចាប់ពីឆ្នាំ ៥៣៨ ដល់ ១៧៩៨ «សញ្ញា»
នៃការព្រមានឱ្យរត់ចេញ
គឺនៅពេលដែលសេចក្តីស្នើសុំអប់រំពីមន្ត្រីការបំផ្លាញបានលេចចេញ នោះគឺនៅពេលដែល
«មនុស្សសង្ឃឹមពិបាកនោះ» ត្រូវបាន «បើកសម្តែង» ថាជា «កូននៃសេចក្តីវិនាស»;
ដដែលប្រឆាំង ហើយលើកឡើងខ្ពស់លើសពីទាំងអស់ដែលគេហៅថាព្រះ
ឬដដែលគេថោកថាបង្កប់; ដល់ថ្នាក់ដល់គាត់ ដូចជាព្រះ អង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ
ដោយបង្ហាញឱ្យបានថាគាត់ជាព្រះ»។

ដូច្នេះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាបានឃើញអំពីគួរសមអប់រំពីមន្ត្រីសេចក្តីសង្ឃឹមស្មោះ
ដដែលព្យាករណ៍នឹងលំអិតនិយាយទុក មកឈរនៅទីបរិសុទ្ធ (អនុកណ្ឌអាន
សូមឱ្យយល់ចុះ)។ ម៉ាថាយ 24:15

នៅពេលគ្រិស្តស៊ីស្តូប៊ីស្តទុក្ខបុរាណស្ថិតនៅក្នុងនោះបានស្គាល់ «ទីសម្គាល់» នោះ
ពួកគេបានរត់ចេញឱ្យឆាប់ពីកាន់ទីរោងចក្រនោះអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ។

វាត្រូវការការតស៊ូយ៉ាងស្មិតស្មាញបំផុត សម្រាប់អ្នកដែលចង់ស្នើសុំនោះគ្រប់
ឱ្យឈរយ៉ាងមាំមួនទាំងនឹងការបោះបង្គោល និងអំពីគួរសមអប់រំពីមន្ត្រីទាំងឡាយ
ដដែលត្រូវបានលាក់បាំងក្រោមសម្លេងក្របីពាក់បញ្ជីជិត ហើយនាំចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំ
ព្រះគម្ពីរមិនត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាមាត្រដ្ឋាននៃជំនឿ។
គោលលទ្ធផលនៃវិភាគខាងសាសនាត្រូវបានហៅថាជាសេចក្តីបង្កើនខុសឆ្គង
ហើយអ្នកដែលគាំទ្រវាត្រូវបានស្នើសុំអប់រំពីមន្ត្រី និងត្រូវបានហាមឃាត់។

«ក្រោយពីការប្រយុទ្ធគ្នាស្វ័យយុទ្ធសាស្ត្រ និងផ្ទះផ្ទះ មនុស្សសតិចតួចស្នើសុំនោះគ្រប់
សម្រេចចិត្តផ្តាច់ការប្រឈមទាំងអស់ជាមួយនឹងព្រះវិហារដែលបានបោះបង្គោលជំនឿ
បុរសិបបរិច្ឆេទនៃកំហុសដែលមិនព្រមដោះខ្លួនចេញពីការកុលងៃកុហក
និងការថោកថាបង្កប់ព្រះ។ ពួកគេបានឃើញថា
ការបំភ្លេចគឺជាសេចក្តីចាស់ដាច់ខាត
បុរសិបបរិច្ឆេទនៃស្ថាប័នបង្កប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
ពួកគេមិនហ៊ានអត់ឱនឱ្យកំហុសដែលនាំទៅដល់សេចក្តីវិនាសសម្រាប់ព្រះលើរបស់ខ្លួន
ហើយក៏មិនព្រមទុកជាគំរូមួយដដែលនឹងផ្ទុយនឹងជំនឿរបស់កូនចៅ
និងចៅទ្រព្យរបស់ពួកគេស្មើគ្នាក្នុងគ្រោះថ្នាក់ឡើយ។ ដើម្បីបរិសុទ្ធសាសនាគឺជា
និងឯកភាព
ពួកគេត្រូវបានផ្ទុយនឹងការយល់ព្រមណាមួយដែលស្របនឹងភាពស្នើសុំនោះគ្រប់ចំពោះព្រះ

ប៉ុន្តែក្រុមគោរពអារម្មណ៍ថា
សូមប្រើប្រាស់នូវភាពក្លែងបន្លំក្នុងកម្មវិធីប្រកួតប្រជែង បើសិនជាគោលការណ៍
ប្រសិនបើឯកភាពអាចរកបានតាមការសម្របសម្រួលសេចក្តីពិត
និងសេចក្តីសុចរិតបំណុលនោះ នោះចូរឲ្យមានការខុសគ្នា
ហើយសូមប្រើប្រាស់ឯកភាពដោយ»។ The Great Controversy, 45.

នៅពេលខិតជិតដល់ការបញ្ចប់នៃរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃការប្រៀបធៀប
រវាងសម្តេចហែម មាន «ទិសមុតាល់» (ជាពហុវចនៈ) ហើយដូចគ្នានឹង «ទិសមុតាល់»
នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបចុង
ដៃឈ្លានពាននៃសម្តេចហែមបានឈ្លើយក្នុងយុគសម័យព័ត៌មានបច្ចុប្បន្ននេះ; «ទិសមុតាល់»
ទាំងនោះមិនមែនជាទិសមុតាល់សម្រាប់ឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ឡើយ។

«ព្រះអង្គគង់នៅក្នុងបុរាណទិសមុតាល់ទាំងឡាយអំពីការយាងមករបស់ព្រះអង្គ
ហើយលើសពីនេះទៅទៀត
ព្រះអង្គក៏កំណត់ពេលវេលានៃទិសមុតាល់ដំបូងនៃទិសមុតាល់ទាំងនេះនឹងលេចឡើងថាៈ
“ក្រុមបុរាណប្រាជ្ញាប្រើសេចក្តីរំលឹកនៃទិសមុតាល់ទាំងនោះ ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹត
ហើយព្រះចន្ទនឹងមិនបញ្ចេញពន្លឺរបស់វាទេ
ហើយផ្កាយទាំងឡាយនឹងធ្លាក់ចុះពីលើមេឃ
ហើយអំណាចទាំងឡាយនៃស្តេចស្រីនឹងត្រូវរុញច្រាន ហើយបន្ទាប់មក
ទិសមុតាល់របស់ព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្សនឹងលេចឡើងនូវលើមេឃ ហើយបន្ទាប់មក
គ្រប់កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់នៃដីនឹងកាន់ទុកខ្លួន
ហើយពួកគេនឹងយំទោសព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្សយាងមកលើពពកនៃមេឃ
ដោយព្រះចេស្តា និងសិរីល្អអង្គ។
ហើយព្រះអង្គនឹងចាត់ទោសការបស់ព្រះអង្គចេញទៅ ដោយសំឡេងក្បយ៉ាងខ្លាំង
ហើយពួកគេនឹងប្រមូលរួមគ្នាអនុក្រងនៃព្រះអង្គមានរើសតាំង ពីទិសខ្យល់ទាំងបួន
ពីចុងមេឃមុខដល់ចុងមេឃមុខទៀត។”»

«នៅចុងបញ្ចប់នៃការប្រៀបធៀបដ៏ធំដោយសាសនាចក្រហាហា
ព្រះគ្រីស្ទមានបុរាណសាសនាថា ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹត
ហើយព្រះចន្ទនឹងមិនបញ្ចេញពន្លឺរបស់វាទេ។ បន្ទាប់មក
ផ្កាយទាំងឡាយនឹងធ្លាក់ចុះពីលើមេឃ។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
“ចូររៀនបុរាណសាសនាពីដើមឧទ្ទិសព្រះ កាលណាមករបស់វាទៀតនៃទិសមុតាល់
ហើយលូតលាស់ក្នុងទិសមុតាល់ នោះអ្នករាល់គ្នាដឹងថា រដូវក្ដៅនឹងកើតមកដល់ហើយ៖
ដូចនេះដែរ អ្នករាល់គ្នា កាលណាយើងការពារទាំងនេះទាំងអស់ ចូរដឹងថា
ទ្រង់ជិតមកដល់ហើយ ទាំងនោះមាត់ទ្វារផង”។ ម៉ាថាយ 24:32, 33, margin.»

«ព្រះគ្រីស្ទមានបុរាណទិសមុតាល់នៃការយាងមករបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គប្រកាសថា
យើងអាចដឹងបាននៅពេលដែលព្រះអង្គជិតមកដល់ សូមប្រើប្រាស់នៃមាត់ទ្វារ។
ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលអំពីអស់អ្នកដែលយើងទិសមុតាល់ទាំងនេះថា
“ជំនាន់នេះនឹងមិនកន្លងផុតទេ ទាល់តែការទាំងអស់នេះបានសម្រេចឡើង”
ទិសមុតាល់ទាំងនេះបានលេចឡើងហើយ។ ឥឡូវនេះយើងដឹងយ៉ាងប្រាកដថា
ការយាងមករបស់ព្រះអង្គចាស់ជិតដល់ហើយ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា “ផ្ទុះមេឃ
នឹងផ្ទុះនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវរបស់ខ្ញុំនឹងមិនកន្លងផុតឡើយ”។ The
Desire of Ages, 631, 632.»

នៅពេលដែល «រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះនៃការគ្រូរជាន់ឈ្លីរបស់ក្រុងយេរូសាឡឹម»
ដោយរួមប៉ាប់កំពុងឈានដល់ទីបញ្ចប់ នោះមាន «ទីសម្គាល់» មួយសិរី
ដែលមានកំណត់អត្តសញ្ញាណការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងមានបរិកសម័យបុរេគ្រីស្ទស្មុគ្រមីឡូលវោយ។ បុរេគ្រីស្ទស្មុគ្រមីឡូលវោយ
គួរតែត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទៅតាមពិតប្រាកដគ្រប់អកុសល នៅចុងចុងក្រោយ។
«ទីសម្គាល់» ទាំងនោះ ដែលមានលក្ខណៈច្បាស់
«នៅចុងបញ្ចប់នៃការប្រៀបធៀបនឹងជំនួសប៉ាប់» គួរតែត្រូវបានដាក់ទុកជាមុនដោយ
«ទីសម្គាល់» ដែលមានលក្ខណៈច្បាស់នៃពេលវេលាបិទបញ្ចប់នៃរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះនៃការជាន់
ឈ្លីក្រុងយេរូសាឡឹម ចាប់ពីឆ្នាំ 66 ដល់ 70 ដោយរួមបីសាច់។ ដូច្នេះ
ដោយផ្អែកលើសាក្សីពីរ នឹងមាន «ទីសម្គាល់» នៃសញ្ញា
ដែលគួរតែមានលក្ខណៈច្បាស់នៃម៉ោងនៃពេលវេលាដ៏ធំ
ដែលជាទីសម្គាល់នៃការព្យាបាលឱ្យរត់គេច នៅក្នុងបុរេគ្រីស្ទស្មុគ្រមីឡូលវោយ
ហើយនឹងមាន «ទីសម្គាល់» ផងដែរ ក្នុងពេលវេលាចុង៖
ដែលកើតឡើងនៅពេលបិទបញ្ចប់នៃរយៈពេលនៃការប្រៀបធៀបនៃសម័យទំនើប
នៅចុងចុងក្រោយ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«សូមអានជំពូកទី ២១ នៃលូកា។ ក្នុងជំពូកនេះ
ព្រះគ្រីស្ទទទួលបានសេចក្តីព្រមានថា “ចូរប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះខ្លួនអ្នកក្នុងគុណ ក្នុង
រវាងនៃពេលវេលាមួយចិត្តរបស់អ្នកក្នុងគុណផ្សេងៗដោយការហូបផឹកលើសប្រមាណ
ការស្រវឹង និងកង្វល់នៃជីវិតនេះ
ហើយចុងនៃនោះមកលើអ្នកក្នុងគុណដោយមិនដឹងខ្លួន។
ដូច្នេះនឹងមកលើអ្នកដដែលនៃពេលវេលាផ្សេងៗនៃដីទាំងមូល ដូចជាអន្តរាគមន៍។
ដូច្នេះ ចូរយាមប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយអធិស្ឋានជានិច្ច
ដើម្បីប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងគុណរបស់សម្ព័ន្ធនឹងរួចផុតពីការទាំងអស់នេះ
ហើយឈរនៅចំពោះព្រះបុគ្គលនៃមនុស្ស” (Luke 21:34-36)។»

«ទីសម្គាល់នៃសម័យកាលកំពុងតែបំពេញឡើងក្នុងពិភពលោករបស់យើង
ប៉ុន្តែនៅក្នុងជំពូកនេះគួរតែដាក់កំពុងដក់ក្នុងគុណ។ តើយើងមិនគួរយកការព្រមាន
ពីបទពិសោធន៍របស់ព្រះបាទយ៉េស៊ូលង់ដ៍ខ្លួនទៅទាំងនោះទេឬ
ដែលនៅពេលសំឡេងហៅបានមកថា “មើល! កូនកំលោះមកហើយ;
ចូរចេញទៅជួបគាត់” បានឃើញថា
ពួកនាងគុមានប្រុងនៅក្នុងចុងក្រោយរបស់ខ្លួន?
ហើយខណៈដែលពួកនាងមានទៅទិញប្រដាប់ កូនកំលោះក៏បានចូលទៅក្នុងពិធីលៀង
អាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយព្រះបាទយ៉េស៊ូលង់ដ៍ខ្លួនទៅទាំងនោះ ហើយទ្រវែងគ្រូរបានបិទ។
នៅពេលព្រះបាទយ៉េស៊ូលង់ដ៍ខ្លួនមកដល់សាលាលៀង
ពួកនាងមានទទួលការបដិសេធមួយដែលមិននឹកស្មានដល់។
មុនពេលពិធីបំបិទលៀងបានប្រកាសថា “ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកក្នុងគុណទេ”។
ពួកនាងគួរតែទុកឱ្យឈរនៅខាងក្រៅពិធីលៀង
នៅក្នុងភាពងងឹតខ្មៅនៃភ្នែក»។ Manuscript Releases, volume 15, 229.